

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและการแก้ไขการออกเสียงคำควบกล้ำ
3. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกนี้ คิง (ศรีประภา ปาลสุทธิ์ 2523:13; อ้างอิงจาก (King.1973) ได้แสดงความเห็นว่า แม้ว่าการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักจะช่วยให้นักเรียนแม่นยำในการอ่านก็ตาม แต่ถ้าการให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในด้านการพูดการเขียน ครูจำเป็นต้องใช้แบบฝึกอื่น ๆ ประกอบด้วย มีผู้เห็นสอดคล้องกันคือ ดาคานีย์ (ศรีประภา ปาลสุทธิ์. 2523:13: อ้างอิงมาจาก Dacanay : 1963) ได้แสดงความเห็นว่าการสอนเฉพาะแต่บทเรียน อย่างเดียวไม่พอ บางครั้งต้องมีการสอนเสริม การที่ครูคิดแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ทำ เพื่อฝึกฝนทักษะนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและควรจัดทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเสริมบทเรียนหลาย ๆ แบบ เพราะในการสอนไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียว จึงไม่ควรใช้เฉพาะกระบวนการสอนตามที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเท่านั้น

ก่อน สวัสดิทาณิชย์ (2512:1-2) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องแบบฝึกหัดว่าครูต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่าต้องใช้แบบฝึกแบบไหน อย่างไรและต้องพิจารณาด้วยว่าแบบฝึกนั้นจะช่วยพัฒนาทักษะนั้น ๆ จนนำไปใช้ได้หรือไม่ การฝึกให้ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลายแบบเพื่อฝึกฝนทักษะเดียวกัน และฝึกฝนในสภาพที่แตกต่างกัน รวมทั้งมีการประเมินผลเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด

ระปะนีย์ นาคทรพรพ (2517:3) ได้เสนอวิธีการฝึกทักษะว่าควรฝึกทักษะที่ง่ายไปต่อยาก ควรฝึกทีละทักษะ ควรมีอุปกรณ์ที่ช่วยในการฝึกทักษะและถ้าสามารถนำสื่อมวลชน

บางอย่างมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น การใช้ด้อยคำ วลี ประโยค จากหนังสือพิมพ์แล้วพิจารณาว่าเหมาะสมเพียงใด

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและการแก้ไขการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ชลธิรา กัดคอกู่และคณะ (2521:49) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำไว้ดังนี้ ร เป็นพยัญชนะลิ้นรวิ ฤ เป็นพยัญชนะข้างลิ้น ลักษณะปลายลิ้นจรดโคนลิ้นลิ้นงอและม้วนให้ลมออกข้างลิ้นได้แก่ กร กธ ขร ชล คร พร ปล พร และ ผล คำเหล่านี้ส่วนใหญ่ผู้ที่ออกเสียง ร-ล ไม่ชัดเจนจะมีปัญหาคือ ออกเสียงคำที่มีอักษร ร ล ควบกล้ำไม่ชัดเจนไปด้วย จะออกเสียงสับสนกัน เช่น ปลาบปลื้ม เป็น ปราบปราม พรวดพราด เป็น พลูดพลาด เป็นต้น ส่วนอักษร ว ควบกล้ำเป็นพยัญชนะกึ่งสระออกเสียงที่ริมฝีปากคล้ายออกเสียงสระอุ ได้แก่ กว ขว และ คว การออกเสียงบางคนสับสนกันมากคือ ขว หรือ คว ออกเสียงเป็น กว เช่น คว้น เป็น กวัน ควาย เป็น กวาย ส่วนพวกที่ออกเสียงคำที่มีอักษร ว ควบกล้ำกับเสียงเดี่ยวที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น การออกเสียง กว คว เป็น ฟ เช่น ท้องฟ้ากว้างทะเลลึกคูเว้งคว้างจ้ง เป็น ท้องฟ้าเฝ้าและทะเลลึกคูเพ้งฟ้างจ้ง การออกเสียง ขว เป็น ฝ ดังตัวอย่างหันหน้าไปทางขวาแล้วแฉวนเสื่อไว้ เป็น หันหน้าไปทางฝาแล้วแผ่นเสื่อไว้ เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเสียง กว ขว คว และ ฟ ฝ นี้มีวิธีออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเมื่อออกเสียงผิดแล้วจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไปโดยสิ้นเชิง เพราะเป็นคนละหน่วยเสียง

นอกจากนี้ประสงค์ ราชณตฺย (2532:84) กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำ ร เป็น ล เช่น ปราบ เป็น ปลาบ กรอบ เป็น กลอบ และไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล เช่น ปลา เป็น ปา ครู เป็น คู เป็นต้น จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงการออกเสียงผิด ๆ ดังกล่าวให้ถูกต้อง

ขั้นตอนการฝึก แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นฝึกฟัง กับ ขั้นฝึกออกเสียง

1. ให้ฟังเสียงคำควบกล้ำ ร ล

1.1 ให้ฟังเสียงคำควบกล้ำ ร ล ที่ถูกต้องจากข้อความต่อไปนี้

คำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร

แม่พร้อมเดินบนถนนขรุขระ

เด็กหญิงกรองขอบแปรงฟันบ่อย ๆ

หมอกำลังตรวจคนไข้
 ครูแพรวพรรณเขียนหนังสือสวย
 คำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ๓
 ปลาว่ายน้ำในคลอง
 เขาผลอตัวผัดก้น้องอย่างแรง
 เด็กชายขตั้งกำลังตีกอล์ฟ
 นางสาวพลับพลึงปลื้มใจที่ได้รับรางวัล

1.2 ให้สามารถแยกความแตกต่างของคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร กับ คำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ๓ และคำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ ร ๓ ควบกล้ำได้ เช่น ออกเสียงคำต่อไปนี้ทีละครั้ง แล้วให้ผู้รับการฝึกตอบว่าคำใดมีเสียงพยัญชนะ ร โดยบอกเฉพาะตัวเลข

	ผู้ฝึก		ผู้รับการฝึก	
ครู	ครู	ครู	1	
ขตั้ง	ขตั้ง	ขตั้ง	2	
ปลาบ	ปลาบ	ปลาบ	3	๑๓๑

นอกจากนี้อาจฝึกเพลงวิธีการฝึกไปได้หลาย ๆ แบบ

2. การฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ร ๓

- 2.1 ชั้นเตรียมตัวให้บริหารลิ้นโดยเน้นการบริหารปลายลิ้นประมาณ 3 นาที
- 2.2 ทบทวนตำแหน่งที่เกิดของพยัญชนะ ร ๓
- 2.3 ทบทวนการฝึกออกเสียงพยัญชนะ ร ๓ โดยให้ออกเสียงเรอะ - เลอะ สลับกันเร็วๆ เพื่อให้ลิ้นคล่อง
- 2.4 เปลี่ยนเสียงสระ และออกเสียงเร็วขึ้น ๆ เพื่อนำไปสู่เสียงควบกล้ำ เช่น

คะ	-	รา	→	ครา	
คะ	-	รี	→	ครี	
คะ	-	รู	→	ครู	๑๓๑

2.5 ให้ออกเสียงคำควบกล้ำ เช่น ครา ครี ครู โคร ครอ แล้วจึงออกเสียงซ้ำ ๆ เป็น คราครา ครีครี ครูครู โครโคร ครอครอ และออกเสียงสลับ เช่น คราครี คราครู ครีครา คราครอ เป็นต้น จนคล่องปาก

2.6 เมื่อฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ “ คร ” ฝึกคล้องแล้วจึงฝึกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ
อื่นๆ เช่น พร พร คร ขร ปล พล ผล คล ขล ค่อไปตามลำดับ

2.7 ฝึกออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ฎ ในระดับคำโดยฝึกจากคำเดี๋ยวก่อนแล้ว
จึงฝึกคำคู่ จะเริ่มฝึกจากเสียงควบกล้ำ ฎ หรือ ร ก่อนก็ได้แต่ควรฝึกเป็นชุด ๆ ไป เช่น ปลา
กลอง กลาน แผล และ พระ ครู ตรวจ กรง หรือปลาปลั้ม พลิกแพลง กลับกลาย คุกกลี
โปรดปราน ตรวจตรา เกร่งขรีม กราดเกรี้ยว เป็นต้น

2.8 ฝึกออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ฎ ในระดับประโยค ดังต่อไปนี้

เสียงพยัญชนะ ร	เสียงพยัญชนะ ฎ
ครูเขียนกระดานดำ	พ่อจับปลาในคลอง
นักเรียนกราบพระ	โบไม้หล่นเกลื่อนกลาด
หมอยตรวจคนไข้	เขาเปลี่ยนแปลงไปมาก
นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรง	อย่าเป็นคนพั้งเดือย

2.9 ฝึกออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ฎ ในระดับข้อความ การฝึกในระดับข้อความ
อาจใช้บทสนทนา บทร้อยกรอง บทละคร หรือข้อความคล้องจอง
ตัวอย่าง

พยัญชนะควบกล้ำ ร

1. ตรวจตราครีครอง
กลิ่นกรองให้ดี
อย่าลืมไม้ตรี
ค้ำนี้โปรดปราน
3. พ่อแม่เคร่งครัด
ฝึกหัดคอยอม
ถูกหลานแวกล้อม
ถนอมปรานี

2. ผ่นตกรอขยปรอย
เด็กน้อยกราบกราน
ขรุขระทางผ่าน
ไม่นานพรั่งพร้อม
4. ครอบครัวยเป็นสุข
ความทุกข์หน่ายหนี
โกรธเคืองไม่มี
ความดีศรีใจ

พยัญชนะควบกล้ำ ๓

1. เผลอไหลพลิกพลอง	2. อย่าหัดผลุบผลับ
เปลี่ยนแปลงทุกที	รีบกลับใจคน
ขลุ่ยขลุ่ยผลึกหนึ	เกิดมาเป็นคน
ไม่มีอคทน	ฝึกฝนความดี
3. หมั่นเรียนเขียนอ่าน	4. รื้อครุ้ออม
เกียดร้านเร่งหนี	ถนนหน้าใจ
ไม่คิดคดทุกคดี	ผู้คนไกลใกล้
ไม่คิดหนีไกล	รักใคร่จริงจัง

และปัญหาการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ๖ ควบกล้ำ เป็นพยัญชนะ ๗ หรือ ไม่ออกเสียงพยัญชนะ ๖ ควบกล้ำ ๖ ในคำนั้น คำที่ใช้ พยัญชนะ ๖ ควบกล้ำนั้น เป็นปัญหาในการออกเสียงน้อยกว่าคำที่ใช้ พยัญชนะ ๖ ๓ ควบกล้ำ ผู้ที่ออกเสียงไม่ชัดมักเป็นผู้ที่ติดสำเนียงภาษาถิ่น เช่น คนไทยถิ่นใต้ ออกเสียง ๓๖ ด้วยเสียง ๗ อาทิ คำว่า ไฟฟ้า เป็น ไควควัว หรือในชนกลุ่มน้อยอย่างชาวเขามักออกเสียงควบกล้ำ ๓๖ ๓๖ ๓๖ ไม่ถูกต้อง เช่น แก้ว เป็น แก่ง หรือ แผง ๓๖ เป็น ๓๖๖ เป็นต้น อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการออกเสียงควบกล้ำ ๖ เป็น ๗ หรือไม่ออกเสียง พยัญชนะควบกล้ำ ๖ ในคำนั้น ๆ ก็มีวิธีปรับปรุงแก้ไขได้ โดยดำเนินการเช่นเดียวกับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ๖ ๓

1. การฝึกฟังเสียงคำควบกล้ำ ๖

1.1 ให้ฟังเสียงคำควบกล้ำ ๖ ที่ถูกต้องจากข้อความ ต่อไปนี้

แม่กำลังไกวเปล

เขาช่วยแม่กวาดบ้าน

ฉันเห็นควายในทุ่งนา

นายขวัญใช้ขวานตัดไม้

1.2 ฝึกให้สามารถแยกความแตกต่างของคำที่มีพยัญชนะ ๖ ควบกล้ำ กับคำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ ๖ ควบกล้ำ หรือ กับคำที่เป็นเสียงพยัญชนะอื่นได้ โดยวิธีที่ผู้ฝึกออกเสียงคำ 3 คำ ทีละครั้ง แล้วให้ผู้รับการฝึกตอบว่าคำใดเป็นคำที่ออกเสียงถูกต้อง คือ มีเสียงพยัญชนะ ๖ ควบกล้ำ ให้บอกเฉพาะตัวเลขเท่านั้น เช่น

	ผู้ฝึก		ผู้รับการฝึก
แกว่ง	แก่ง	แฝ่ง	1
ฝ่า	ขา	ขวา	3
ฟาม	ความ	คาม	2
ขว้าง	ฝ้าง	ข้าง	1 ฯลฯ

อาจพลิกแพลงวิธีฝึกไปได้หลาย ๆ แบบ เช่นเดียวกับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ร ฎ

2. การฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ

2.1 ผู้ฝึกอธิบายวิธีออกเสียงพยัญชนะ ฎ และให้ผู้ฝึกออกเสียงโดยทำริมฝีปากห่อกลมและออกเสียง “ ฎ ” อยู่ในคอ แล้วจึงพ่นลมออกจากปากพร้อมทั้งเปิดริมฝีปากขณะออกเสียง “ เวอะ ”

2.2 ให้ผู้รับการฝึกบริหารริมฝีปาก โดยทำริมฝีปากเหยียดและห่อกลมพร้อมทั้งออกเสียง วิ – ว ซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งควรใช้กระจกเงาประกอบการฝึก เพื่อให้ได้ผลดี

2.3 ให้ผู้รับการฝึกบริหาร โคนลิ้น โดยการทำเสียงคล้ายจากแรง ๆ หลายครั้ง

2.4 ผู้ฝึกออกเสียง ขะ – หวะ ให้ฟัง 3 ครั้ง แล้วให้ผู้รับการฝึกทำตาม โดยออกเสียง ขะ – หวะ ซ้ำ ๆ แล้วเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ

2.5 ให้เปลี่ยนเสียงสระและออกเสียงเร็ว ๆ เพื่อนำไปสู่เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ฎ เช่น

ขะ - หวา → ขวา
 ขะ - เหว → เขว
 ขะ - ไหว → ไขว ฯลฯ

2.6 ฝึกให้ออกเสียงซ้ำ ๆ เช่น ขวาขวา เขวเขว ไขวไขว เขวาเขวา ฯลฯ

2.7 ฝึกให้เปลี่ยนเสียงพยัญชนะ เช่น

คะ - ฎา → คฎา
 กะ - ฎา → กฎา ฯลฯ

2.8 คำเนนการฝึกตามข้อ 2.5 – 2.7 จนกว่าผู้รับการฝึกจะออกเสียงได้คล่อง

2.9 ฝึกออกเสียงในระดับคำเดี่ยว และคำคู่ ตามลำดับ เช่น แกว่ง กวาด ไขว้ เขวคัว คัว คัว คววย ฯลฯ กัวคแกว่ง ไขว้คัว กัวงขวาง ไขว้เขว ฯลฯ

2.10 ผีออกเสียงในระดับประโยค เช่น

เขาว้างเสียงคังควับ

ควายไล่ขวิดเขากลางทุ่งนา

กวางกินหญ้าในป่ากว้าง ฯลฯ

2.11 ผีอ่านออกเสียงในระดับข้อความ เช่น

เด็กชายขวัญถือขวานจะไปตัดต้นไม้ในป่า เขาเห็นควายตัวหนึ่งยืนขวางอยู่กลางทาง เด็กชายขวัญขว้างขวานไปถูกควาย ควายไล่ขวิดเด็กชายล้มคว่ำลง เด็กชายขวัญร้องเรียกให้คนช่วย ผู้คนแถวนั้นรีบเข้ามาช่วยเด็กชายขวัญ ควายตกใจจึงวิ่งหนีไป

ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนี้ แก้ไขได้ด้วยการฝึกตามลำดับขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องสม่ำเสมอ จนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

3. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ฮาร์เลต (ประสงค์ ราชณสุข 2532:55: อ้างอิงจาก Harless. nd : 93-94) ได้ให้คำแนะนำว่าแบบฝึกควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการเร้าและตอบสนองคือ ให้ผู้เรียนสนใจที่จะฝึก โดยการใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด ให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงความสามารถ และความเข้าใจในแบบฝึก และนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกให้มากที่สุด

สุจริต เทียรชอบและสายใจ อินทรมพรรษ์ (2522:52-62) ได้แนะนำหลักจิตวิทยาที่ควรใช้ในแบบฝึก พอสรุปได้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ Thorndike เกี่ยวกับกฎการฝึกหัด คือสิ่งใดที่มีการฝึกหัดหรือทำบ่อย ๆ ย่อมให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม ต่อเมื่อมีการฝึกฝน หรือกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

2. การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงความสนใจของผู้เรียนเป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป การใช้แบบฝึกสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

3. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีความถนัด ความรู้ ความสามารถ แตกต่างกัน การสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ

4. การฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว และมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน นอกจากจะจำได้แม่นยำแล้วยังสามารถนำหลักความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

พรณี ชูทัย (2522 : 192-195) ได้เสนอการนำหลักจิตวิทยามาช่วยในการฝึกทักษะพอสรุปได้คือ

1. การสาธิตและการอธิบายแนะนำ เริ่มแรกควรบอกให้ผู้เรียนทราบว่า จะทำอะไร ชี้แจงให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเรียนนั้น เพื่อเร้าให้เกิดความสนใจ

2. ให้เด็กได้มีโอกาสฝึกทันทีหลังจากการสาธิต และสิ่งที่ต้องคำนึงก็คือ การทำซ้ำ และการเสริมแรง ควรให้โอกาสเด็กได้ฝึกซ้ำ ๆ และควรให้ได้รับการเสริมแรงอย่างทั่วถึง

3. ในขณะที่ฝึกหัด การให้คำแนะนำควรให้เพื่อช่วยให้เด็กฝึกทักษะนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

4. ให้คำแนะนำที่อยู่ในบรรยากาศที่สบาย ๆ ผู้สอนต้องใจเย็นไม่ดุ บรรยากาศที่ไม่ดีเครียดจะช่วยให้เด็กเกิดความพยายามที่จะฝึก

5. สิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนพบปัญหายุ่งยากในการฝึกทักษะใหม่ คือ การที่ทักษะเก่าของผู้เรียนจะมารบกวนการเรียนทักษะใหม่ ซึ่งควรแก้ไขด้วยการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ทักษะใหม่ที่จะฝึกฝนนั้นจะมีวิธีการของตนเอง ซึ่งต่างไปจากวิธีการของทักษะเก่าและพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกอยู่เสมอว่า เขากำลังเรียนทักษะใหม่

จากหลักการและทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสร้างแบบฝึกการออกเสียงที่ใช้ อักษรควบกล้ำ ดังนี้

1. สร้างแบบฝึก โดยยึดแนวการสอนแบบฟังและพูด
2. สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เกมและคำคล้องจอง
3. สร้างแบบฝึกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมในการฝึกให้มาก และจัดลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพร หลิวตระกูล (2541:46) ได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ใช้แบบฝึก 31 แบบฝึก ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าหลังฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

ศรีประภา ปาลสุทธิ (2523:44) ได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้อักษรควบได้ถูกต้องมากขึ้น หลัง การฝึก

ศุภรัตน์ เอกวาณิช (2520:25) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล และ ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทดลองกับนักเรียนหญิง โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยา จำนวน 70 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำจำนวน 21 แบบฝึก เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนแล้ว ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำเพิ่มขึ้น

โกสุมภ์ อาภาศัพท์กุล (2521:52-54) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่านคำและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล และ ว สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำนวน 67 คน ใช้แบบฝึก 27 แบบฝึก เวลาในการฝึก 22 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีทดสอบค่า Z (Z - Test) นักศึกษามีความสามารถในการอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังจากการฝึกนักศึกษาสามารถอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำได้ถูกต้องขึ้น

วิไลวรรณ วิเศษน้อย (2522:48-52) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล และ ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 60 คน ใช้แบบฝึก 16 แบบฝึก ในเวลา 10 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษร ร ล ว ก่อนและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังจากการฝึกนักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำได้ถูกต้อง

เกษร รองเดช (2522:54-59) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนลานสกา ตำบลท่าที อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2521 จำนวน 30 คน ใช้แบบฝึก 15 แบบฝึกในเวลา 15 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียง “ง” “พ” “ฝ” “คว” และ “ขว” ก่อน และหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังฝึกนักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ “ง” “พ” “ฝ” “คว” และ “ขว” ได้สูงขึ้น

จากผลการวิจัยแสดงว่า การฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกสามารถพัฒนาการออกเสียงคำควบกล้ำได้

